

ται κατά κανόνα και δι' άλλων μέσων προστασίας.

4. Συστήματα ενιαίων διαχειρίσεων: Τα συστήματα ταῦτα, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ὁποίων θέλομεν εἰσέλθει διεξοδικώτερον, βασικῶς συνίστανται εἰς τὸ νὰ τίθενται τὰ διάφορα προϊόντα ὑπὸ ἓνα καθεστῶς φυσικῆς αὐτοπροστασίας καὶ αὐτοαμύνης. Διὰ τῶν συστημάτων αὐτῶν οἱ ἴδιοι ἀγρόται στηρίζουν τὸ εἰσοδήματά των.

Εἶναι γεγονός ὅτι ὑφίστανται ἐμφανῆ μειονεκτήματα εἰς τὰς μεθόδους προστασίας, αἱ ὁποῖαι καταλήγουν εἰς τὴν ἀύξησιν τῶν τιμῶν. Αἱ μέθοδοι αὗται δημιουργοῦν πληθωριστικὰς πιέσεις καὶ ἐπὶ πλέον περιορίζουν τὴν κατανάλωσιν. Κατὰ συνέπειαν αἱ μέθοδοι αἱ ὁποῖαι καταλήγουν εἰς ἀύξησιν τῶν ἀγροτικῶν εἰσοδημάτων ἀνευ ἐπηρεασμοῦ τῶν τιμῶν, ἐντάσσονται μεταξὺ τῶν ἐλαχίστων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐπιτυγχάνουν τὴν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν ἀνευ τῆς δημιουργίας δυσμενῶν ἐπιδράσεων ἐπὶ τῆς καθ' ὅλον οἰκονομίας. Εἰς τρόπον ἐπιτεύξεως τοῦ ἀνωτέρου ἀποτελέσματος εἶναι καὶ αἱ μέθοδοι ἢ συστήματα τῶν ενιαίων διαχειρίσεων.

Τὰ συστήματα ταῦτα ἐφηρμόσθησαν ὑπὸ διαφόρους παραλλαγὰς καὶ διὰ διάφορα προϊόντα εἰς διάφορα Κράτη. Οὕτω, εἰς τὴν Αὐστραλίαν τὸ σύστημα ἐφηρμόσθη διὰ τὴν κορινθιακὴν σταφίδα καὶ σουλτανίνα, εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ τὸν καπνόν, τὴν σουλτανίνα καὶ τὰ σῦκα, εἰς τὴν Νοτιοαφρικανικὴν Ἐνωσιν διὰ τὴν κορινθιακὴν σταφίδα καὶ τὴν σουλτανίνα. Ἀπὸ ἐνίων δὲ δεκαετηρίδων σύστημα ενιαίας διαχείρισεως ὑπὸ διαφόρους παραλλαγὰς ἐφαρμόζεται καὶ παρ' ἡμῖν διὰ τὰ κίτρα, τοὺς οἴνους τῆς Σάμου καὶ τὴν μαστίχα τῆς Χίου, θεσπισθέντων εἰδικῶν νόμων διὰ τὰ προϊόντα ταῦτα. Σύστημα ἐπί-

σης ενιαίας διαχείρισεως ἐφηρμόσθη παρ' ἡμῖν διὰ τὴν κορινθιακὴν σταφίδα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1942 μέχρι τοῦ ἔτους 1953 καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1959 διὰ τὰ γεώμηλα. Τελευταίως ἐφηρμόσθη καὶ διὰ τὸν σῖτον. Ἀπὸ πολλοῦ δὲ ἐπροτάθη ἡ εἰσαγωγή τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ διὰ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν κυριωτέρων ἐκχρηματιζομένων γεωργικῶν μας προϊόντων.

Πράγματι, εἰς χώρας, ὅπως ἡ ἡμετέρα, ὅπου τὰ γεωργικὰ προϊόντα εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἰδιαιτέρως ἐυπαθῆ, τὰ περισσότερα δὲ ἐξ αὐτῶν προσφέρονται ἀθρόως ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος, μὴ διαθέτουσαν ἐπὶ πλέον ἐπάρκειαν χρηματικῶν μέσων, ἢ ρύθμισις τῆς προσφορᾶς καὶ κυκλοφορίας τῶν προϊόντων ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως καταστῆ αὕτη ὁμαλή, ὁδηγεῖ κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν ενιαίαν διαχείρισιν αὐτῶν. Καὶ ἡ ενιαία διαχείρισις πρέπει νὰ ἀνατεθῆ εἰς τὰς κατ' ἐξοχὴν ἐνδεδειγμένας πρὸς τοῦτο γεωργικὰς Συνεταιριστικὰς Ὀργανώσεις.

Βασικοὶ ἐν προκειμένῳ ὄροι λειτουργίας τοῦ θεσμοῦ τῆς ενιαίας διαχείρισεως εἶναι:

α') Τὰ κυριώτερα ἐξαγωγίμα γεωργικὰ μας προϊόντα (καπνός, σταφίδαι, βάμβαξ, οἶνος, ἔλαιον, ἐσπεριδοειδῆ κ.λ.π.), ὡς ἐπίσης ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εὐρῶς διατίθεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν (σίτος, ἔλαιον, γεώμηλα, ἐσπεριδοειδῆ κ.λ.π.) θὰ προσκομίζωνται ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰς οἰκίας Συνεταιριστικὰς Ὀργανώσεις. Τοῦτο θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατάργησιν τῶν τοπικῶν μεσιτῶν. Ὁ χρόνος συγκομιδῆς τῶν προϊόντων καὶ αἱ ζῶναι ὅπου θὰ λαμβάνη χώραν αὕτη θὰ ὀρίζονται ἀρμοδίως.

β') Ὁ παραγωγὸς προσκομίζων τὸ προϊόν του εἰς τὴν Συνεταιριστικὴν Ὀργάνωσιν θὰ λαμβάνη ἀπόδειξιν περὶ τῆς ποσότητος καὶ ποιότη-